

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617203857
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617203857.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: Š. X., P. XX.XX.XXXX, X. Y. B., B. O. XXXX/XX, X.Č. Y. B., X. D. Č. X, štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, zastúpený: De minimis, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 2, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 214,62 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 214,62 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 214,62 Eur počnúc od 04.04.2017 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu sčasti zaplataenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 214,62 Eur počnúc od 21.02.2017 do 03.04.2017 z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 16,50 Eur , v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec dňa 14.03.2017 žalobu, v ktorej sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 214,62 Eur s príslušenstvom. Uvedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvy o spotrebiteľských úveroch a s nimi súvisiace zmluvy o doplnkovej službe, od ktorých odvodzuje svoj nárok. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch je nutné považovať za absolútne neplatné právne úkony. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1“). Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 160,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, (ďalej len ako „ Zmluva o doplnkovej službe č. 1“). Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX („ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 2 “). Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 300,-Eur. Súčasne uzatvoril so žalovaným súvisiacu Zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, ktorá spočívala v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom

úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej Zmluva o doplnkovej službe č. 2). Na základe Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a 2 sa žalovaný zaviazal , že žalobcovi bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v preberaní finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru. Každá zo Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spolplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluvách o spotrebiteľskom úvere č. 1 a 2. Podľa žalobcu žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplaty za doplnkové služby, ktoré boli predmetom Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 boli percentuálne vo výške 51,50% z poskytnutých úverov. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s nimi súvisiace Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 k jednotlivým Zmluvám o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť z bodu 1.1 každej priloženej Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 , v ktorých sa uvádza totožné dojednanie. Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 nie sú samostatne označené číslom, ale každá priamo odkazuje na číslo konkrétnej zmluvy, ku ktorej sa viaže.

2. Žalobca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 a č. 2 boli nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2. Je nelogické, aby žalobca z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č.2, čím sa poskytnuté úvery predražia, pretože musí platiť odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude preberať splátky úveru v jeho domácnosti. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobcu, ale bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1 nesprávne uvádza RPMN vo výške 69,48%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe č. 1 je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti zaplatí za úver 76,65% odplatu zo sumy poskytnutého úveru. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 2 nesprávne uvádza žalovaný RPMN vo výške 63,42%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe č. 2 je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti za úver zaplatí celkom 83,07% odplatu zo sumy poskytnutého úveru.

3. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 na základe ktorých boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahujú náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a súčasne v nej sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluvách o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 obsahujú len údaj týkajúci sa počtu splátok. V Zmluvách absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobca v žalobe zdôraznil, že v rámci samotného textu Zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 nie je špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to na : zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobcu porušil tým, že v Zmluvách použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, keď obchodný zástupca poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmlúv o doplnkovej službe č. 1 a č. 2, v Zmluvách o úvere neuviedol skutočné RPMN. Keďže Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 sú absolútne neplatné právne úkony, žalovaný mal nárok len na sumy, ktoré boli žalobcovi reálne poskytnuté. Finančné prostriedky, ktoré prijal nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky žalovaný získal bez právneho titulu.

5. Žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. 1 bola poskytnutá suma vo výške 160,-Eur. Žalovanému zaplatil 282,64 Eur , takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 122,64 Eur.

6. Žalobcovi na základe Zmluvy o úvere č. 2 bola poskytnutá suma vo výške 300,-Eur. Žalovanému zaplatil 391,98 Eur, takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 91,98 Eur.

7. Predžalobnou výzvou zo dňa 15.02.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 20.02.2017. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal, takže je dôvodné, aby počnúc od 21.02.2017, kedy sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobcovi zaplatil zákonné úroky z omeškania.

8. Okresný súd Lučenec vydal dňa 23.03.2017 platobný rozkaz č.k. 9Csp/78/2017-38. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý bol súdu doručený dňa 18.04.2017. Uznesením č.k. 9Csp/78/2017-68 zo dňa 06.06.2017 súd zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

9. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neprijal od žiadneho svojho zákazníka plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode, a teda relevantnému právnomu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. V čase uzavretia Zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 1 a č. 2 ako aj Zmlúv o doplnkovej službe konal v súlade so zákonom a jeho postup ako správny bol odobrený v skutkovo aj právne obdobných právoplatne ukončených veciach, napr. rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.06.2012, sp.zn. 19C/164/2010, rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 19.01.2015, sp.zn. 15C/244/2014, rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 18.09.2011, sp.zn. 5C/114/2011, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.03.2015, sp.zn. 7C/138/2014, rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 10.04.2015 sp.zn. 8C/183/2014, rozsudku Okresného súdu Košice 2 zo dňa 19.03.2015, sp.zn. 17C/73/2014 vrátane najnovších rozsudkov z prelomu rokov 2016 a 2017 vo veciach vedených na Okresnom súde Veľký Krtíš sp.zn. 10Csp/47/2016, sp.zn. 12Csp/286/2016, sp.zn. 10Csp/62/2016, Okresného súdu Zvolen sp.zn. 12C/98/2016, Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/339/2015, Okresného súdu Poprad sp.zn. 20Csp/75/2016, sp.zn. 20Csp74/2016, Okresného súdu Košice 2 sp.zn. 41Csp/72/2016, Okresného súdu Michalovce sp.zn. 8Csp/112/2016, Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp/137/2016, 11Csp/153/2016. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na tú skutočnosť, že nie je na zvážení žalovaného, či odmenu z jednotlivých zmlúv o doplnkovej službe zahrnie alebo nezahrnie do RPMN, pretože veličiny, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú stanovené kogentnou právnou úpravou, ktorú žalovaný musí dodržiavať. Vzhľadom na jednoznačné znenie § 2 písm. g) ako aj § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nad akúkoľvek pochybnosť zjavné, že odplaty za dobrovoľné doplnkové služby, či sankcie do RPMN nevstupujú. Poskytovanie doplnkových služieb je nielen úplne bežné na finančnom trhu, ale priamo právna úprava takéto počínanie umožňuje a počíta s ním. Žalovaný odmieta účelovú snahu žalobcu spájať akcesorickú povahu záväzkov s výškou RPMN v tom, že odmenu za doplnkovú službu nezahrnul žalovaný do RPMN, čím malo dôjsť zo strany žalovaného k nesprávnemu určeniu výšky RPMN. Pravdou je, že mohol doplnkovú službu formálne včleniť do textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že v prípade záujmu o túto službu by zákazník priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyznačil, že má záujem aj o ňu. Práve z dôvodu prehľadnosti a nezameniteľnosti sa žalovaný rozhodol doplnkovú službu vyčleniť do samostatnej zmluvy, uvedenej na samostatnej listine s presným a vecným označením ako zmluva tak, aby každému zákazníkovi bolo hneď zjavné, že sa jedná o dva samostatné produkty. Odmena za doplnkovú službu podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nepatrí do celkových nákladov, a teda nevstupuje do výpočtu RPMN, takže nie je dôležité, či doplnková služba je uvedená v samostatnej zmluve alebo ako voliteľná súčasť v Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako sa mylne domnieva žalobca. Každý zákazník sa sám rozhodne, či osloví žalovaného s požiadavkou o poskytnutie úveru a rovnako sa slobodne rozhoduje, či v prípade poskytnutia úveru bude využívať doplnkové služby, ktoré nie sú podmienkou získania úveru. Výhradne žalobca mohol zvoliť spôsob akým svoj dlh voči žalovanému splní. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spoplatnená, keďže sa jedná o dobrovoľnú službu, nie je podmienkou získania úveru, nezapočítava sa do RPMN. Zmluvy o doplnkovej službe obsahujú ustanovenia o predmete plnenia, ktoré sú vyjadrené presnou a pevnou sumou. Predmet ako aj ceny sú v Zmluvách o doplnkovej službe vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich zjavné, aká je odmena (nie poplatok) za doplnkovú službu ako aj dôvod, prečo by Zmluvy o doplnkovej službe mali byť neplatné. Nie je zjavné, prečo by žalovaný takúto doplnkovú službu v slobodnom trhovom prostredí nemohol poskytovať, pričom zákazníci žalovaného mali záujem riadne ju využívať. Žalovaný takúto službu nemohol poskytovať svojim zákazníkom zadarmo. Dohodnutú odmenu je potrebné považovať za plne súladnú s dobrými mravmi, pretože zodpovedá nákladom spojeným s návštevou obchodného zástupcu svojho zákazníka ako je cestovné, strata času a pod..

10. Žalovaný ďalej uvádza, že Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX obsahujú náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Obidve Zmluvy obsahujú konkrétny deň konečnej splatnosti úveru a jednoznačne sa v nich uvádza výška úveru. Úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,90% ročne a 22% ročne ako aj jej finančnou kvantifikáciou, ktorá predstavuje 17,36 Eur a 42,17 Eur. Výška jediného poplatku t.j. poplatku za garantovanú službu je 22,80Eur, 52,53 Eur, celková dlžná suma, ktorú má zákazník na základe Zmlúv o spotrebiteľskom úvere žalovanému vrátiť, a ktorá je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov je 200,24 Eur, 394,70 Eur, počet splátok, ktorými zákazník splatí celkovú dlžnú sumu je 45 a 60 týždenných splátok. Výška jednotlivých týždenných splátok je 4,45 Eur a 6,58 Eur, okrem poslednej týždennej splátky, ktorá je 4,44 Eur a 6,48 Eur.

11. Žalobca sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu a navrhol dôkaz výsluch svedka U. Č.. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú predmetom sporu boli uzavreté v rozpore so zákonom. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1, § 39a Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Trval na dôvodoch uvedených v písomnej žalobe. Odmena za výber splátok v hotovosti, ktoré mal žalobca platiť na základe Zmlúv o doplnkovej službe bolo nutné zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov s poukazom na znenie § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by si žalobca skutočne mohol dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok „svojpomocne“ - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejme, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodol a tak si ušetril náklady umelo predražujúce úver. Žalobca si doplnkovú službu slobodne a vážne nezvolil, pretože odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného slúžili výlučne záujmom poskytovateľa úverov. Predkladá čestné prehlásenia klientov žalovaného, ktoré preukazujú, že ak chceli klienti dostať spotrebiteľský úver od žalovaného museli bez možnosti voľby podpísať všetky im predložené listiny a splátky úveru museli uhrádzať v hotovosti obchodným zástupcom žalovaného. Poukázal na zápisnicu z pojednávania Okresného súdu v Lučenci, sp.zn. 21Csp/196/2016, na ktorom bolo vypočutých 12 svedkov. Žalobca poukázal na zápisnicu z pojednávania v spore vedenom pod sp.zn. 13Csp/18/2017, kde bolo rovnako preukázané, že úver mohol byť poskytnutý len ak klient súhlasil s navrhovaným spôsobom jeho splácania. Doplnková služba dohodnutá aj so žalobcom nebola dobrovoľná.

12. Žalovaný doručil vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Žiadal žalobu aj naďalej zamietnuť, pretože nezískal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie. Zmluvy o doplnkovej službe boli zmluvami dobrovoľnými, ktoré neboli žiadnou podmienkou získania úveru. Odmena za ne sa do RPMN nezapočítava, čo vyplýva z konštantnej rozhodovacej činnosti súdov, orgánov dozoru a predovšetkým rozhodujúcej právnej úpravy (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný zastáva názor, že je výhradne na zákazníkovi, v danom prípade na žalobcovi, aký spôsob pre splnenie svojho dlhu využije. Z predložených čestných vyhlásení, ktoré predložil žalobca nevyplývajú ním tvrdené skutočnosti, že zákazníci žalovaného, ak chceli dostať spotrebiteľský úver museli bez možnosti voľby podpísať všetky im predložené listiny, a splátky úveru museli uhrádzať v hotovosti. Pred Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa vždy musí vyplniť a podpísať zákaznícka karta na získanie osobných údajov a overenie bonity potenciálneho zákazníka, teda žalobcu a predzmluvný formulár. Žalobca pri prvej Zmluve o spotrebiteľskom úvere si želel vyplatiť finančné prostriedky hotovostne tak, ako drvivá väčšina dlžníkov pri spotrebiteľských úveroch a to vo všetkých finančných inštitúciách a to až do okamihu, kým zákonodarca v § 1 ods. 2 druhá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch hotovostné požadovanie spotrebiteľských úverov nezakázal, čo pri druhej zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaný aj riadne dodržal. Za čerpanie finančných prostriedkov z predmetných spotrebiteľských úverov žalobca nič neplatil, čiže žiadna lacnejšia forma čerpania spotrebiteľského úveru neexistuje, preto nie je zrejme, čo žalobca žalovanému vyčíta.

13. Súd určil termín pojednávania na deň 20.12.2017. Na pojednávanie sa dostavil žalobca, zástupca žalobcu. Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

14. Žalobca vypovedal tak, že uzavrel Zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Potreboval finančné prostriedky. Finančné prostriedky na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.05.2014 mu boli vyplatené v hotovosti. Za žalovaného zmluvy uzatvárala pani U. Č., pri druhej Zmluve o úvere

mu finančné prostriedky boli vyplatené na účet. Nevedel o tom, že Zmluvy o doplnkových službách sú platené. Ona mu predložila „papiere“ a on ich podpísal. Nebol poučený o tom, že by mohol úver splácať aj iným spôsobom ako doplnkovou službou.

15. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXX, Zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru z dňa 02.09.2014, listinných dôkazov tvoriacich súdny spis sp.zn. 9Csp/78/2017.

16. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalobca uzavrel so žalovaným dve Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, prvú dňa XX.XX.XXXX číslo XXXXXXXXXX (č.l. 38 spisu - Zmluva o úvere 1) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 160 Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 22,90% ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 17,36 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 22,88 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 69,48%. Celková čiastka, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 200,24 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 44,79%. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 45 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po poslednú je 4,45Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 4,44 Eur. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 45 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 45.týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalovaný podpisom Zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosť každej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň platnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 45.týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas platnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 82,40 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v 45 - pravidelných splátkach a to v 44 týždenných splátkach vo výške 1,84Eur a poslednú splátku vo výške 1,44 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

17. Žalobca uzavrel so žalovaným druhú zmluvu dňa XX.XX.XXXX číslo XXXXXXXXXX (č.l. 35 spisu - Zmluva o úvere 2) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 300 Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 22,00% ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 42,17 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 52,53 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 63,42%. Celková čiastka, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 394,70 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 44,06%. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po poslednú je 6,58 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 6,48 Eur. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalovaný podpisom Zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosti každej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas platnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa

zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 154,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v 60 - pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 2,58 Eur a poslednú splátku vo výške 2,28 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

18. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v spore žalobkyňu N. L., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani N. B.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyňi doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

19. Svedok N.Z. U. v tom istom spore tvrdil, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom N. Y. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

20. Svedkyňa D.Z. J. v tom istom spore tvrdila, že rovnako ako manžel B. J. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to N. B., pani X. a pani P.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každý týždeň, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

21. Svedok G. Y. v tom istom spore tvrdil, že podpísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

22. Svedkyňa V. Č. v tom istom spore tvrdila, že bola klientkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa E. D. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každý týždeň priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani D. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

23. Svedkyňa N. Y. v tom istom spore tvrdila, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohlo ich byť tak tri či štyri. Obchodná zástupkyňa jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinu. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke mala šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každý týždeň doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že mala aj takú možnosť,

aby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ktorú žaluje.

24. Svedok Š.X. L. v tom istom spore tvrdil, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho a niektoré musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

25. Svedok B. U. v tom istom spore tvrdil, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevedel uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. Z Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval či má účet v banke alebo nie, myslel si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

26. Svedkyňa N. L. v tom istom spore tvrdila, že je klientkou Providentu od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne D. J.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária G.. W. z Filákova.

27. Svedkyňa N.Ž. U. v tom istom spore tvrdila, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si nepamätala, pretože mala dva úvery a pri druhej zmluve, asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa T. B.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa U. Č. a na konci nejaká pani Z.Á.. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

28. Svedok E. Y. v tom istom spore tvrdil, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani N. B., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providentu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie

predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyňi alebo cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

29. Svedok Š.X. X. v spore vedenom pod sp.zn. 9Csp/78/2017 vystupuje ako žalobca, v tom istom spore tvrdil, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vypĺňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani U. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania, ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internetbankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

30. Svedkyňa N. X. v spore sp.zn. 13Csp/30/2017 na pojednávaní dňa 08.06.2017 tvrdila, že pôsobila v období rokov 2012-2014 ako obchodná zástupkyňa žalovaného. Nevedela sa vyjadriť k počtu uzatvorených zmlúv, bolo ich veľké množstvo, rádovo však gro týchto zmlúv boli refinancovania existujúcich úverov resp. tzv. súdežky, t.j. dve-tri zmluvy súčasne popri sebe dojednané. Žalovaný poskytoval bezhotovostné pôžičky, neskôr pôžičky na kartu. Rozdiel medzi zmluvami bol taký, že pri zmluvách v hotovosti a neskôr na kartu peniaze dostali klienti ihneď. Buď ich vyplatili pri podpise zmluvy obchodné zástupkyne, neskôr sa prešlo na bezhotovostný systém a kartou, čo znamenalo, že pri podpise zmluvy klientovi odovzdali kartu, po odsúhlasení zmluvy fakticky okamžite call centrum túto kartu „nabilo“ a do polhodiny mohol klient úver čerpať. V týchto prípadoch bol výber finančných prostriedkov hotovostný. Pri bezhotovostnej pôžičke obchodné zástupkyne nemali žiadnu povinnosť, pretože klient čerpal bezhotovostne pôžičku, platil ju do banky sám. Nemuseli obchodné zástupkyne vyberať splátky úveru. „Keď bol nový klient, tak mal na výber pri podpise zmluvy či chce bezhotovostnú pôžičku alebo hotovostnú pôžičku, keď však už bolo refinancovanie, tu už výber nebol, listiny už prišli pripravené s tým, že výber sa realizoval osobne, v hotovosti sa inkasovalo. Keď sa klient pred podpisom zmluvy ako nový klient rozhodol, že chce peniaze v hotovosti alebo na kartu, tak už výber nemal akým spôsobom bude pôžičku uhrádzať. Už bola možná len platba splátok hotovostná, čo sme realizovali my ako obchodní zástupcovia.“ Na to, či klient mal právo si po podpise zmluvy, ak chcel pôžičku hotovostne zmeniť spôsob platenia splátok z hotovostného na bezhotovostný, na toto si už svedkyňa nespomenula. Vedela, že bola lehota možno 10-15 dní na odstúpenie od zmluvy, vtedy musel klient bezúročne celú poskytnutú pôžičku vrátiť. Na otázku sudcu, či by bola klientovi poskytnutá pôžička ak by chcel, aby bola poskytnutá v hotovosti resp. na kartu, niet teda bezhotovostne a nebol by chcel podpísať zmluvu o doplnkovej službe spojenú s hotovostným platením splátok, svedkyňa uviedla: „nebola by pôžička poskytnutá.“ Na otázku zástupkyne žalovaného, aby sa svedkyňa vyjadrila k tomu, z čoho vyplývala povinnosť klientov podpisovať súčasne s úverovou zmluvou aj zmluvy o doplnkových službách svedkyňa uviedla: „Takto nám to bolo prezentované, fakticky listiny sme dostali ku každej zmluve spojené a takto sme boli inštruovaní na ich podpis.“

31. V spore sp. zn. 13Csp/18/2017 dňa 05.06.2017 žalobkyňa Ž. E. tvrdila, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným zástupcom, ktorí chodili peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpísať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju vyslovne

nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

32. Na tom istom pojednávaní žalobca Z. A. tvrdil, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom U., ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednanie o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

33. Aj svedok G.Ú. U. v spore sp.zn. 13Csp/96/2016 tvrdil, že robil obchodného zástupcu firmy Provident od novembra 2013 do mája 2015, mohol mať tak 100 až 140 klientov mesačne, pričom žalobcu pána A. pozná, ale uzatváral s ním len jednu zmluvu, nakoľko menovaný už nejaké zmluvy uzatvorené mal. Pri podpise zmluvy sa už peniaze nedávali do ruky, ale vydávala sa karta. Trvalo to taký týždeň, dva kým klient peniaze dostal. Zmluvu vypisoval doma u pána A.. Bolo to viacero listín, okrem zmluvy si už nespomína čo sa vlastne podpisovalo. Spôsob platenia bol dojednaný, napr. tak, že sa dohodla každomesačná inkasácia, ak bol dohodnutý spôsob KOMFORT, potom chodil inkasovať do domu klienta. Podľa usmernenia manažérky zmluva KOMFORT bola dojednávaná len s takými „lepšími“ klientmi, ktorí brali väčší objem peňažných prostriedkov 1 000,- € a viac. Tak tam bola možnosť platenia ich splátok aj na účet. Pri týchto klientoch, ktorí neboli vyhodnotení ako tzv. „lepší“, tak sa dojednávala KOMFORT služba (v tejto časti výpoveď svedka súd hodnotí ako zmätočnú). Obchodný zástupca na otázku uviedol, že keby chcel žalobca dostať pôžičku a nechcel by zmluvu KOMFORT podpísať či by ju dostal, obchodný zástupca uviedol, že nevie, ale neverí tomu, že by takúto pôžičku bol dostal. O tom kto dostane na podpis zmluvu o službe KOMFORT rozhodovala podľa svedka vedúca.

34. Svedkyňa G. Y. vypočutá do zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 13Csp/121/2016 vypovedala tak, že pracovala pre žalovaného v roku 2011 až 2016. Počas tohto obdobia uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Zisťovala osobné pomery toho ktorého klienta, či má alebo nemá účet v banke. Keď pomery klienta preverila zavolať vedúceho, s ktorým prekonzultovala možnosť poskytnutia úveru. Chodili finančné prostriedky vyberať od klientov, za túto službu bola platená. Bola možnosť splácať úver prostredníctvom banky, avšak zákazníci takýto spôsob platenia nepreferovali, pretože v tomto prípade boli peniaze poskytnuté až o 14 dní, pričom zákazníci mali záujem o výplatu finančných prostriedkov ihneď. Na tomto pojednávaní bola vypočutá svedkyňa N. B., ktorá pôsobila ako obchodná zástupkyňa žalovaného približne po dobu 5 rokov. Ukončila činnosť vo februári 2017. Z hľadiska odmeňovania bol rozdiel, či bola zmluva o spotrebiteľskom úvere dojednaná ako zmluva so službou, alebo bez služby. V prípade, ak bola dojednaná úverová zmluva so službou, tak z odmeny za službu mali províziu 5,28% z výberu.

35. Z predložených listinných dôkazov žalobcom, a to čestných prehlásení (č.l. 109 -132 spisu) je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filľakove s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú

podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami N. Y., N. U.P., B. J., D. Y., N. L., Z. J., G. Y., N. G., M. G., N. L., D. J., E. Y., Š. X., T. E., I. Y., B. U., . Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v spore sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby: N. U., B. J., D. J., G. Y., N. Y., Š. L., B. U., N. L.Á., N. U., E. Y., Š. X., I. Y..

36. Čestné prehlásenia V. Č. (č.l. 111) sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádzala, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu Tiaty Mázorovej zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde podpisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala „tu a tu sa to má podpísať“. Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

37. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

38. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

39. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

40. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), k), zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere 1 musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (v čase uzavretia Zmluvy o úvere 2 písm. l) citovaného zákona).

41. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), splatíť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkolvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa

zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

43. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

44. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

45. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

46. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

48. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

49. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Podľa ustanovenia § 131 C.s.p. žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

52. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

53. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzavreté spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 160,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 300,-Eur. Súčasne uzatvoril so žalovaným Zmluvu o dobrovoľne doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

54. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

55. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

56. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

57. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluvy o úvere 1 a 2 mali zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) resp. (l) zákona č. 129/2010 Z.z. Obe zmluvy boli uzavreté v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) resp. l) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

58. V tejto súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a U. Y. sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát

stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

59. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmlúv o úvere 1 a 2 v písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere 1 a 2 bol žalobcovi úver poskytnutý na dobu 45 týždňov a 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 45. týždňa a 60. týždňa po dni uzavretia Zmlúv. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdného dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluvách o úvere 1, 2 bol konkrétne definovaný počet splátok 45 a 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom.

60. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluvách o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalobca povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Potvrzuje to výpoveď žalobcu, ale aj výpovede svedkov v iných konaniach vedených na Okresnom súde v Lučenci. Žalobca potreboval finančné prostriedky v sumách nie veľmi vysokých, a aby ich získal musel podpísať dohody o doplnkových službách k jednotlivým Zmluvám o úveroch. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu a písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že platbu odmeny v zmysle zmlúv o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Žalobca nemal dostatok finančných prostriedkov, keď si požičal sumu vo výške 160,-Eur v máji 2014 a v septembri 2014 sumu vo výške 300,-Eur. Finančná situácia žalobcu teda nebola dobrá, takže v takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril jeho

výpovedi, že nemal možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý mu ponúkol žalovaný. Keďže Zmluvy o doplnkovej službe boli podmienkou uzavretia Zmlúv od úveroch, ktoré sú predmetom sporu a v Zmluvách o spotrebiteľských úveroch č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobcu považoval súd Zmluvy o úvere za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

61. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmlúv o úvere č. 1 a 2. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úvery z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 160,-Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu vo výške 282,64 Eur, takže žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 122,64 Eur.

62. Žalobcovi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 300,-Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu vo výške 391,98 Eur, takže žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 91,98 Eur.

63. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko v Zmluvách o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úvery je potrebné považovať za bezúročné a bezpoplatkové, keďže súčasťou úverových zmlúv sú poplatky nezahrnuté do RPMN uvedené v súvisiacich Zmluvách o garantovanej službe, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

64. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 04.04.2017, kedy prevzal spolu s platobným rozkazom žalobcu, ktorú považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Predžalobnú výzvu zástupcu žalobcu zaslanú emailom nepovažoval za takú, ktorá mohla vyvolať účinky dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 04.04.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

65. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu aj keď súd v časti počiatku príslušenstva žalobu zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva a ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

68. Žalobca - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.